

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, De Plerisque Functionibus, & Obligationibus, ad Parochias, Parochos & Parochianos attinentibus

Engel, Ludwig

Salisburgi

spirituali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40922

11. *Tantum arrogatio inducit impedimentum.*
12. *Inter quos arrogatio inducat impedimentum de jure canonico.*
13. *Inter quos etiam de jure civili?*
14. *Requisita ad adoptionem.*
15. *Ex unione prolium non nascitur impedimentum.*
16. *Quid sit consanguinitas?*
17. *Propugnatur definitio à D. Thoma data.*
18. *Explicantur nomina consanguinitatem exprimentia.*
19. *Etiam ex copula illicita nascitur impedimentum consanguinitatis.*
20. *Explicatur consanguinitas.*
21. *Linea quid & quotuplex?*
22. *Regule pro consanguinitate.*
23. *Regula juris civilis circa consanguinitatem.*
24. *In quibus lineis, & qualiter matrimonium dirimatur?*
25. *Ad quatum gradum extendatur impedimentum consanguinitatis.*

Notum est, *cognationem*, quæ impedimentum dirimens matrimonij constituit, aliam esse *spiritualem*, aliam *legalem*, aliam *naturalem*, de quibus hâc Sectione agemus, & primo quidem

De Cognatione Spirituali.

- 1 **C**ognatio spiritualis oritur ex Sacramento Baptismi & Confirmationis, atque hodie
- 2 non extenditur ultra personas *in Trid. sess. 24. de reform. matrim. c. 6.* denunciatas, ut videlicet *patrinus tantum ad baptizatum ipsam,*
& d.

& baptizati patrem ac matrem, item baptizans ad baptizatum & baptizati parentes cognationem spirituales contrahat.

Similiter ut cognatio, quæ ex Confirmatione oritur confirmantem & confirmatum, illiusque parentes ac tenentem seu patrinum non egrediatur.

Unde nihil obstat, quin inter baptizatum, & filiam vel uxorem baptizantis, (supposito, quod is laicus foret) vel patrini & inter baptizantem & levantem seu patrinum, vel inter ipsos patrilos, si vir & femina simul levant, matrimonium consistere possit, quamvis aliter contrarium fuerit statutum *in c. 3. 4. & ultimo. de Cognat. spiritual.*

Præterea constituit *Trid. in d. c. 2.* ut unus tantum, vel ad summum unus & una baptizatum de baptismo suscipiat, ut parochus antequam ad baptismum accedat, diligenter ab ijs, ad quos spectat, nimirum parentibus sciscitetur, quem vel quos elegerint, ut baptizatum de sacro fonte suscipiant, & eum vel eorum tantum ad suscipiendum admittat, & in libro eorum nomina describat, doceatque quam cognationem contraxerint, quod si alij præter designatos baptizatum tetigerint, cognationem spirituales nullo pacto contrahent.

Ex quo text. *Trid.* qui vult admitti unum & unam tantum, primitus advertendum est, non esse permiffum, ut duo viri vel duæ faminae concurrant ad levandum infantem, sed de-

bere esse homines disparis sexûs, ut generatio spiritualis imitetur naturalem, & ita à Cardinal. declaratum refert Sanch. *lib. 7. disput. 57. num. 4.*

4 Sed quid, si contra Conc. plures, quàm duo, levaverint, & parochus eos admiserit, an omnes contrahent cognationem? R. Si Trid. in aliquo loco receptum non sit, minus dubium est, quin standum sit juri antiquo, ex quo omnes tangentes seu levantes contrahunt cognationem, *c. ultim. eod. tit. in 6.* atque idem puto procedere, etiamsi Trid. receptum sit, & parochus per incuriam neglexerit designationem duorum; quia Trid. prohibens plurium admissionem non irritat factum contra prohibitionem, nisi eo tantùm casu, quo *designatio factâ* plures præter designatos baptizatum tetigerint, consequenter etiam hoc casu res manet sub dispositione juris antiqui, *Zoës de Cognat. Spirit. num. 7. Sanch. d. l. num. 15.* † Requiritur tamen, ut omnes *tangent*, sine *tactu* enim non contrahitur hæc cognatio, licet baptizandus sit adultus, quia cæremonia sustentationis non est ab Ecclesia ad sustentandam corporis infirmitatem, sed ad significandam animæ imbecillitatem. Verba autem patrini ad substantiam hujus cognationis non requiri, communis est sententia. *Zoës d. l. num. 11.*

6 Quæritur etiam, quis contrahat cognationem spiritualement, si patrinus non ipse levet, sed sui loco procuratorem mittat? R. à Congreg. Car.

Cardin. declaratum dici, principalem contra-
 here cognationem. *Zoes. d. l. num. 1. Sa v. ma-*
rimonium. de impedim. diriment. v. 3. Si verò
 abstrahatur ab hac declaratione (quæ debet vel
 ulu esse recepta, vel apparere in forma auren-
 tica cum sigillo & subscriptione juxta mandatum
 Urbani VIII. quod refert Barb. *Jur. Eccles.*
univ. lib. 1. cap. 4. n. 83.) in jure probabiliter
 defendi posset, neutrum contracturum cogna-
 tionem. Non *procuratorem*, quia non levaret
 suo nomine, nec haberet intentionem per se
 existendi patrinus. Nec *principalem*, quia a-
 ctu non tetigit infantem, qui tamen contactus
 physicè factus videretur necessariò ad contrahen-
 dam hanc cognationem requiri per omnes illos
 Canones qui de hac cognatione loquuntur ut
 passim in causa 30. q. 1. 2. 3. & 4. quemad-
 modum de Jure Civili in actione famosa con-
 demnatus per procuratorem nec ipse (quia
 sententia lata est in procuratorem) nec procu-
 rator ejus (quia non suo, sed alieno nomine
 egit) infamiam contrahit. *L. furti. 6. §. 2. §*
L. Servus. 14. ff. de his qui not. infam.

Circà Baptismum, qui in necessitate à laicis 7
 confertur, sciendum est, quòd baptizans ad
 baptizatum & parentes ejus cognationem con-
 trahat, levans verò probabiliter ab hâc cogna-
 tione excusetur, quia potius commoditatis cau-
 sâ, quàm ut patrinus infantem tenuisse cense-
 bitur, cùm in casu necessitatis nullæ observen-
 tur

MAN. PAROCH. Y

tur patrinorum solennitates, nec talis tenetur pro baptizato spondeat aut respondeat.

- 8 Quid autem, si Pater proprium filium baptizavit? R. contractam esse cognationem respectu matris, & si matrimonium nec dum initum sit, sed filius v. g. tantum ex fornicatione conceptus, amplius sine dispensatione contrahi non poterit, contractum vero matrimonium talis cognatio non dissolvit, sicut nullum aliud impedimentum matrimonio jam contracto superveniens. Si tamen pater extra casum necessitatis scienter proprium filium baptizasset, per antiquos Canones separabatur ab uxore, per posteriores vero id immutatum est, & constitutum, ut tantum jus petendi debitum conjugale amittat, reddere autem teneatur, *vid. caus. 30. q. 1. Vallensis tit. de cognat. spirit. in fine.* Notanter autem dicitur, si extra casum necessitatis aliquis proprium filium baptizavit, nam existente necessitate jus petendi debitum conjugale non auferunt Canones.

De Cognatione Legali.

- 9 **C**ognatio Legalis dicitur, quæ primitus a Legibus Civilibus est inventa, & deinde per Sacros Canones recepta *in c. unico h. t. c. 6. 1. caus. 30. q. 3.* Estque illa, quæ oritur ex adoptione. Adoptio vero dicitur actus legitimus, per quem is qui filius non est, in filium assumitur.
- 10 Dividitur in *arrogationem* & *adoptionem* in specie. *Arrogatio* dicitur, quando homo sui ju-